

41
φους, μὴ πλησιάζουσα πρὸς τὸ δένδρον, ὅπου εἶχε τελεσθῆ ἡ θυσία καὶ ἡ ἐξιλέωσις, δάκνουσα μὲ τοὺς ὀδόντας τὴν γῆν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκρύπτετο ἄλυτον τὸ μυστήριον τῶν Ὑπάρξεων, ὅπου τὰ ὀστᾶ τῶν νεκρῶν ἔδιδον χερί ἀδελφότητος εἰς τὰς νεαρὰς ρίζας τῶν δένδρων, ὅπου εἰς τὸ μέγα ἐργαστήριον τῶν ἐγκάτων ἐδημιουργεῖτο ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος.

Ν. Δ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΑΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΚΟΡΠΙΕΤΑΙ ἡ νύχτα σὰν καπνιά καὶ τὰ βουνὰ

Ψηλανεβαίνουν σὰν φωλιές ἀράχνης,

Ἡ χλόη ἡ πλούσια ποῦ κοιμᾶται ταπεινὰ

Ἄνατριχιάζει στὰ φιλιὰ τῆς πάχνης.

Μαζεύει ὁ ὕπνος τὰ ὄνειρά του τὰ γλυκά,

Κι' ἄσπρη ἀπλώνεται ἡ ἀλήθεια,

Ευπνοῦν μὲ τρόμο τῆς καρδιάς τὰ μυστικά

Ποῦ μοιάζουν μάννας παραμύθια.

Λιώνουν τὰ κρυστάλλα νερὰ σὰν τῆς ψυχῆς

Τῆς κέρινες ἐλπίδες,

Κι' ἀνάθουν πέρα σὰν λαμπάδες προσευχῆς

Τοῦ ἡλίου ἡ ἀκτῖδες.

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ